

en Neutralitetspolitik, men en Alliancepolitik, forekommer mig at være ganske ubestrideligt. Vi har herhjemme fra et Eksempel — jeg behøver for saa vidt ikke at gaa til Belgien — paa, hvad det kan betyde blot at være forsynet med et Apparat til Forsvar for Neutraliteten. Det, jeg tænker paa, ligger nær i denne Sammenhæng, hvor jeg næsten udelukkende har talt om Flaadeforsvaret. Det er Forholdene i 1807. Den Gang havde vi anskaffet os en Flaade, der var saa stor, at vi ikke en Gang formaaede at bemande og udruste den. Men alene Eksistensen af denne Flaade blev Aarsag til, at vi blev drevet ud af Neutraliteten og ind i en 7-aarig ulykkelig Krig med England, der resulterede i Københavns Bombardement, Ødelæggelse af vor Søhandel, Statsbankerot og tilsidst i Norges Adskillelse fra Danmark ved Kieler-Freden i 1814. Det ved enhver, at det ene og alene var Eksistensen af vor Flaade, der bevirkede, at vi kom ud af Neutraliteten og ind i Krigen, og saa kom vi til at drive en Alliancepolitik, saaledes som Faren netop frembyder sig, naar man vil præstere det, man kalder for et effektivt Forsvar. Vor Tanke var som bekendt den, at kunde vi ikke opretholde Neutraliteten, vilde vi gaa sammen med England. Tanken om at slutte sig til Frankrig, hvor Korsikaneren sad paa Tronen, tiltalte ikke Kronprinsen, den senere Frederik den Sjette, og en saadan Politik vilde ogsaa — saaledes som det senere viste sig — være den uheldigste, vi kunde drive, men vi skulde altsaa, hvis vi ikke kunde opretholde vor Neutralitet, slutte os til England. Resultatet af dette Apparat til Forsvar af Neutraliteten var for det første, at vi blev drevet ud af Neutraliteten og kom ind i Krigen paa den Side, hvor vi ikke selv ønskede at være; vi blev Frankrigs Forbundsfælle imod den Magt, som vi eventuelt vilde have haft til Forbundsfælle, nemlig England. Det er næsten den frygteligste og mest ulykkelige Side af det saakaldte effektive Forsvar, at det fører til en tilfældig Alliancepolitik, men langt bort fra Neutralitetspolitikken er det under alle Omstændigheder.

Den ærede Ordfører for Venstre talte jo meget lidt om den Militærordning, som er foreslaaet i det Regeringsforslag, der ligger paa Tingets Bord, derimod talte han meget om det radikale Venstres Forslag og Socialdemokratiets Forslag; det Forslag, der ligger her paa Tingets Bord, har han ikke talt videre om, men jeg haaber, at den ærede Formand vil undskylde, at jeg

væsentlig har drøftet det Forslag, som foreligger til Behandling.

Saaledes er altsaa Forholdet: Man har her — for at resumere det — forelagt et Flaadeforslag, som Venstres ærede Ordfører roser sig af er en Opfyldelse af Forbundspagtens Artikel 8. Men Folkeforbundspagtens Artikel 8 siger Indskrænkning, Forslaget her siger Udvidelse, og det er det, som vi skal have gjort os særlig fortjent af ved at gaa den Vej, ved at opfylde Forbundspagtens Artikel 8. Endvidere skaber man et sømilitært Apparat, som kun kan øge Færerne for vor nationale Sikkerhed, men ikke være i Stand til i nogen Maade at løse de Forsvarsopgaver, som det stiller sig, fordi det simpelt hen er umuligt for et Land som Danmark. Det forekommer mig derfor, at naar man ser paa Enkelthederne i dette Flaadeforslag, bliver det netop den stærkeste Bekræftelse af den Overbevisning, som vi fra radikal og socialdemokratisk Side nærer, at Danmark ikke formaar at indlade sig paa nogen som helst krigsmæssig Optræden, og derfor skal det opgives ethvert som helst krigsmæssigt Apparat og indskrænke sig til at udføre den Neutralitetsvagt, de Bevogtningsopgaver, som kan tilkomme og paahvile os.

Anders Lebeck: Spørgsmaalet om Danmarks Bestaaen som Folk har jo optaget os, der har deltaget i det nationale Arbejde der-nede Syd for den gamle Grænse, paa en ganske særlig Maade. Vi er opdraget ud fra de Synspunkter, som A. D. Jørgensen har gjort gældende i vor Historie, og vi ved meget godt, at man i Fortiden alt for ofte har overvurderet, hvad dansk Hærmagt kunde udrette. Derfor vil jeg for mit Vedkommende ogsaa sige, at vi mindst af alle vil gøre noget, der kan føre Krigens Ulykker ind over Danmark. Hvad vi ønsker og vil, er, at vort Land ikke skal ligge fuldstændig aabent overfor et hvilket som helst tilfældigt Indfald, og naar jeg ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger her, vil de i meget være præget af, at jeg er født Sønderjyde, dansk Nordslesviger, og har virket i Arbejdet for Danskhedens Bevarelse Syd for den gamle Grænse helt fra min første Ungdom.

Jeg skal ikke tale meget om Begivenhederne ved Krigens Udbrud, jeg vil blot sige, at vi den Gang var preussiske Statsborgere, og at vi drog den fulde Konsekvens af vor Stilling, som den den Gang var. Vi blev voldsomt og uventet revet ind i Krigsbegivenhederne, og ingen af os der-